

Sygn. akt VII U 1806/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 grudnia 2013 r. w Warszawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 13 maja 2013 roku, znak: (...)

orzeka:

- oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1806/13

UZASADNIENIE

Pełnomocnik M. K. w dniu 24 czerwca 2013r. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 13 maja 2013r. nr (...). Wniósł on o zmianę powyższej decyzji poprzez orzeczenie, że odwołująca się w okresach od 29 sierpnia 2010r. do 17 maja 2012r. oraz od 1 listopada 2012r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań wskazanych świadków na okoliczność rozpoczęcia i prowadzenia działalności gospodarczej. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik ubezpieczonej podniósł, że w dniu 9 sierpnia 2010r. M. K. rozpoczęła wykonywanie pozarolniczej działalności gospodarczej, polegającej na świadczeniu usług w zakresie obsługi kadrowej, a następnie ze względu na stan zdrowia musiała dokonać zawieszenia działalności. Analogiczna sytuacja miała miejsce po zgłoszeniu ustania zawieszenia działalności (odwołanie - k. 2- 7 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie, złożonej w dniu 22 lipca 2013r. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 29 sierpnia 2010r. do

18 maja 2012r. oraz ponownie od 1 listopada 2012r. Organ rentowy podkreślił na podstawie przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, iż odwołująca podejmowała próby umówienia spotkań z potencjalnymi klientami celem omówienia warunków współpracy, jednakże do spotkań nie doszło, a faktyczne wykonywanie obowiązków z tytułu zarejestrowanej działalności gospodarczej, nie miało miejsca. Ponadto ZUS na podstawie pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego W. P. z dnia 24 stycznia 2013r. stwierdził w treści odpowiedzi na odwołanie, że odwołująca w ewidencji podatników figuruje jako osoba prowadząca działalność gospodarczą od dnia 9 sierpnia 2010r. opodatkowaną na zasadach ogólnych, jednakże nie odnotowano wpłat podatku z tytułu działalności gospodarczej. W związku z powyższym, organ rentowy zaskarżoną decyzją stwierdził, że M. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 29 sierpnia 2010r. do 17 maja 2012r. i od 01 listopada 2012r. (odpowiedź na odwołanie k. 35-36 a. s.).

Sąd Okręgowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W okresie poprzedzającym zarejestrowanie działalności gospodarczej ubezpieczona zatrudniona była do dnia 28 sierpnia 2010r. w spółce (...) na podstawie umowy o pracę, na czas nieokreślony.

W czerwcu 2010r. ubezpieczona zaszła w ciążę.

M. K. dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej o nazwie (...) M. K.” w okresach od dnia 9 sierpnia 2010r. do 18 maja 2012r. Rejestrując działalność gospodarczą ubezpieczona wiedziała, że jest w ciąży. Zakres działalności odwołującej związany był z prowadzeniem spraw kadrowych (k. 9 a.s, k. 177 -196 a.e. k. 78-79 a.s).

Zadeklarowana przez ubezpieczoną podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne wynosiła: - 803,25 zł (za 3 dni) za sierpień 2010r. 7.994,63 zł za wrzesień 2010r. i 773,67 zł za październik 2010r. (za 3 dni) (k. 175 a. e.).

W okresie od 4 października 2010r. do 13 maja 2012r. ubezpieczona bez przerw pobierała kolejno zasiłki: chorobowy, macierzyński, chorobowy, opiekuńczy i chorobowy (k.165 a. e.). Łącznie za wskazany powyżej okres od 4 października 2010r. do dnia 13 maja 2012r. wypłacono ubezpieczonej zasiłki w łącznej kwocie 125.046,81 zł.

Rejestrując działalność gospodarczą ubezpieczona nie miała przygotowanej bazy klientów czy kooperantów. Po zarejestrowaniu tej działalności nie pozyskała żadnych klientów w postaci firm. W podatkowej księdze przychodów i rozchodów za wrzesień 2010r. wykazała przychód w łącznej kwocie 140 zł i koszty w kwocie 162,70 zł. Z kolei za październik 2010r. wykazała przychód za wykonanie dwóch usług, za łączną kwotę 90 zł oraz wydatek za wykonane na jej rzecz usługi księgowe a także opłaty za telefon i energię.

Począwszy od dnia 18 maja 2012r. ubezpieczona zawiesiła działalność gospodarczą (k. 161 a. e.).

Po zajściu w drugą ciążę we wrześniu 2012r. ubezpieczona zawarła z T. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), umowę o pracę na czas określony, na okres jednego roku. Jednakże w niedługim czasie tj. z końcem października 2012r. umowa ta została rozwiązana za porozumieniem stron (okoliczności bezsporne).

Od dnia 1 listopada 2012r. ubezpieczona dokonała kolejnego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia uprzednio zawieszonych działalności gospodarczej „(...) M. K.. W deklaracji rozliczeniowej za listopad 2012r. ubezpieczona zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 8.742,05 zł.

M. K. zawarła w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (...), w dniu 13 listopada 2012r. dwie umowy zlecenia na prowadzenie obsługi kadrowej, pierwsza umowa została zawarta z A. S. prowadzącym działalność gospodarczą(...) z siedzibą w W., a druga z T. S., która reprezentowała spółkę cywilną (...) z siedzibą w W.. W pierwszej z umowie

wynagrodzenie określono na kwotę 4.500 zł netto, zaś w drugiej umowie nie określono wysokości wynagrodzenia (umowy k. 23-27).

Następną umowę zlecenia na prowadzenie obsługi księgowej, ubezpieczona w ramach działalności (...) zawarła w dniu 14 listopada 2012r. z T. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w W.. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 2.250 zł.

Kontrahenci ubezpieczonej A. S. i T. S. są małżonkami (k. 77-78 a.s).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym przez M. K. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Naczelnik Urzędu Skarbowego W. P. w piśmie z dnia 24 stycznia 2013r. wskazał, że odwołująca się w ewidencji podatników Urzędu Skarbowego figuruje jako osoba prowadząca działalność gospodarczą od dnia 9 sierpnia 2010r. opodatkowaną na zasadach ogólnych, jednakże nie odnotowano wpłat podatku z tytułu działalności gospodarczej.

Decyzją z dnia 13 maja 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. stwierdził, że M. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu od 29 sierpnia do 17 maja 2012r. oraz od 1 listopada 2012r. (decyzja k.1 a.e.)

Od powyższej decyzji M. K. wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

W toku postępowania dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczona w okresie prowadzenia własnej działalności gospodarczej podejmowała następujące czynności:

W roku 2010 udzieliła jednokrotnie M. J. odpłatnej porady, dotyczącej rozwiązania umowy o pracę, uzyskując za to zapłatę w kwocie około stu złotych (zeznania świadka M. J. k. 77 a.s).

W listopadzie 2012r. ubezpieczona kontaktowała się telefonicznie z E. P. (1) prowadzącą własną działalność gospodarczą. Celem kontaktu odwołującej było umówienie terminu spotkania i nawiązania współpracy w ramach usług z zakresu działalności gospodarczej ubezpieczonej. Faktycznie do spotkania ubezpieczonej i E. P. (1) nie doszło, a warunki współpracy nigdy nie zostały ustalone (na podstawie dowodu z zeznań świadka E. P. (1) k. 54-55 a.s).

Pod koniec 2012 roku, odwołująca kontaktowała się także z D. J. prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie produkcji i handlu gazami technicznymi. Telefonicznie informowała o profilu swojej działalności oraz zaproponowała spotkanie, jednakże spotkanie nie odbyło się, gdyż odwołująca poinformowała J., że jej propozycja jest nieaktualna (dowód z zeznań świadka D. J. k. 55 a.s)

W ramach prowadzonej przez ubezpieczoną działalności gospodarczej miały być świadczone usługi na rzecz trzech podmiotów: (...) W., ul. (...); (...) S.C. W., ul. (...); (...), W., ul. (...). Współpraca miała zostać nawiązana najpóźniej od dnia 3 grudnia 2012r. jednakże nie rozpoczęła się ze względu na stan zdrowia ubezpieczonej. Po zawieszeniu współpracy obowiązki ubezpieczonej przejął A. S. i nie zatrudnił innej osoby na te stanowisko.

W dniu 3 grudnia 2012r. M. K. zawarła trzy porozumienia z małżonkami S., do zawartych z nimi umów o prowadzenie obsługi kadrowej, zgodnie z którymi to porozumieniami, zawieszono obowiązywanie umów o prowadzenie obsługi kadrowej ze względu na chorobę M. K. (porozumienia k. 31-33 akt sprawy).

Począwszy od dnia 1 grudnia 2012r. pobierała zasiłek chorobowy.

Ubezpieczona nie zawarła innych umów w związku z zarejestrowaną działalnością gospodarczą (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach ubezpieczeniowych oraz w oparciu o zeznania świadków, E. P. (1), D. J., T. S., A. S., M. J. oraz częściowo na podstawie przesłuchania ubezpieczonej M. K.. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Jednakże Sąd podkreśla, iż nie uwzględnił odwołu z podatkowej księgi dochodów i rozchodów z k. 12-17 a.s albowiem zawarte w niej informacje o wykonanych usługach przez ubezpieczoną w przeważającej mierze nie odnosiły się do jakichkolwiek sprecyzowanych kontrahentów usług.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, w takim zakresie, w jakim zeznania te korespondowały ze sobą i z pozostałym materiałem dowodowym. Jednocześnie Sąd pominął dowód z zeznań świadka A. W., albowiem z treści złożonych przez niego zeznań wynika, iż nie ma on żadnej wiedzy o rzeczywistym prowadzeniu działalności gospodarczej przez ubezpieczoną. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd odmówił wiarygodności tej części twierdzeń ubezpieczonej, które nie mają potwierdzenia w dowodach w postaci zeznań świadków czy w postaci dokumentów.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest w ocenie Sądu wystarczającą podstawą do wydania orzeczenia w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. od decyzji organu rentowego z dnia 13 maja 2013r. numer: (...) nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie faktu podlegania M. K. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach wskazanych w zaskarżonej decyzji.

W myśl art.6 ust.1 pkt 5 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, przy czym w myśl art.13 pkt 4 wymienionej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z przepisami kolejno obowiązujących ustaw, regulujących prowadzenie działalności gospodarczej - z dnia 19 listopada 1999 roku Prawo działalności gospodarczej oraz z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, istotą prowadzenia działalności gospodarczej jest jej zawodowy, stały charakter, powtarzalność działań, podporządkowanie zasadzie racjonalnego działania oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Działalność gospodarcza jest prowadzona w sposób ciągły i zorganizowany, na własny rachunek i ryzyko osoby ją prowadzącej. Należy podkreślić, że prowadzenie działalności gospodarczej występuje nie tylko w okresie osiągania przychodu z tego tytułu, ale także w pozostałych okresach, w tym w czasie wyczekiwania na zlecenia. Osoba prowadząca działalność gospodarczą nie podlega nikomu służbowo, może zatem samodzielnie decydować o dysponowaniu swoim czasem. W praktyce, w okresie pozyskiwania mniejszej ilości zleceń przedsiębiorcy wykonują inne potrzebne czynności, załatwiają formalności urzędowe, a więc swoim działaniem zmierzają do kontynuowania działalności. Takie rozumienie prowadzenia działalności gospodarczej i podlegania z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym jest ugruntowane w orzecznictwie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych z dnia 15 marca 2007 roku, I UK 300/2006, LexPolonica nr 1390819, Rzeczpospolita 2007/109 str. C5 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2007 roku, III AUa 39/2007, LexPolonica nr 2013072).

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują twierdzenia zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 8 maja 2013r. (III AUa 1138/12, LEX nr 1316153), zgodnie z którymi przepisy art. 13 pkt 4 u.s.u.s. łączą obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym z prowadzeniem działalności gospodarczej, a nie jedynie z deklaracyjnym wpisem do ewidencji działalności gospodarczej, czy też posiadaniem numeru NIP i REGON.

Tożsame stanowisko, które Sąd Okręgowy w pełni podziela zawarte zostało w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 marca 2013r. (III AUa 1330/12, LEX nr 1298939). Zgodnie z tym wyrokiem, podleganie ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jest ściśle powiązane z faktycznym wykonywaniem tej działalności. Faktyczne nieprowadzenie działalności gospodarczej powoduje ustanie podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Ocena, czy wykonywana jest działalność gospodarcza należy, zatem przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej.

Ponadto w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2009r. (II UK 207/08, LEX nr 736738) wyraźnie wskazano, iż 1. osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym obowiązkowo (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Obowiązkowy charakter tego ubezpieczenia, jego powstanie i ustanie z mocy prawa, wyklucza jakiegokolwiek wpływ woli podmiotów ubezpieczenia na jego istnienie, jak też dowolność w zakresie opłacania składek 2. formalne zarejestrowanie lub wyrejestrowanie działalności gospodarczej ma znaczenie w sferze dowodowej, lecz samo w sobie nie przesądza podlegania obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, gdyż decydujące znaczenie dla istnienia tego obowiązku ma faktyczne prowadzenie działalności, a nie posiadanie uprawnień do jej prowadzenia.

Z treści powyżej przytoczonych ustaw, a także z orzecznictwa Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych bezsprzecznie wynika, że objęcie obowiązkowymi ubezpieczeniami z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej następuje od dnia faktycznego rozpoczęcia wykonywania działalności, a nie od dnia jej zarejestrowania. M. K. dokonała wprowadzenia rejestracji działalności gospodarczej, jednakże przez cały okres jej trwania nie podjęła faktycznych działań zmierzających do jej prowadzenia. Wskazać należy, iż odwołująca się po okresie zawieszenia działalności podjęła jedynie próbę pozyskania klientów, przy czym nie dokonała żadnych konkretnych czynności. Planowane spotkania nie odbywały się, odwołująca nie miała też w spornym okresie żadnych zobowiązań pomiędzy potencjalnymi kontrahentami. W ocenie Sądu Okręgowego, wykonanie pojedynczej usługi, czy porady na rzecz M. J. nie dowodzi faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej, na którą składa się szereg czynności związanych obsługą odbiorców usług. W przypadku odwołującej opisane praktyki „prowadzenia działalności gospodarczej” czy też długotrwałe okresy pobierania zasiłków, przebywania na urloпах w związku z urodzeniem czy wychowaniem dzieci nie mogą być uznawane za prowadzenie działalności gospodarczej, a tym samym nie mogą być zrównane z prawem do wysokich składek z ubezpieczeń społecznych gdyż taka działalność w ogóle nie była przez odwołującą wykonywana.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek.

W świetle przedstawionych dokumentów oraz zeznań świadków, Sąd raz jeszcze zwraca uwagę, iż M. K. nie przedstawiła żadnych dowodów mogących potwierdzić faktyczne prowadzenie zgłoszonej działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu, zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 29 sierpnia 2010r. do 17 maja 2012r., a następnie od dnia 1 listopada 2012r. miały na celu uzyskanie prawa do wypłaty świadczeń z ubezpieczeń społecznych od zadeklarowanej, wysokiej podstawy wymiaru składek i były czynnościami dokonany dla pozoru, godzącymi w społeczny interes przeznaczenia środków pieniężnych z systemu ubezpieczeń społecznych. Należy podkreślić, że ubezpieczona decydując się na założenie działalności gospodarczej, wiedziała że jest w ciąży i wykonywała wówczas umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony. Będąc specjalistką z

dziedziny kadr, wiedziała, że w okresie ciąży korzysta ze szczególnej ochrony wynikającej z przepisów prawa pracy, a biorąc pod uwagę uciążliwe, według niej, warunki pracy będzie mogła korzystać ze zwolnień lekarskich w przypadku pogorszenia stanu zdrowia. Rejestrując tę działalność nie miała przygotowanej bazy klientów czy współpracowników, a mimo to zadeklarowała bardzo wysoką podstawę wymiaru składek, nie mając realnych powodów, by przypuszczać, że przychody z działalności będą na tyle wysokie, że pozwolą na pokrycie wygórowanych składek na ubezpieczenia społeczne. Po zarejestrowaniu zaś tej działalności nie pozyskała żadnych klientów w postaci firm. Ubezpieczona podała, że trafiały do niej osoby prywatne z prostymi sprawami jak sprawdzenie świadectwa pracy. W podatkowej księdze przychodów i rozchodów za październik 2010r. wykazała przychód za wykonanie dwóch usług, za łączną kwotę 90 zł oraz wydatek za wykonane na jej rzecz usługi księgowe a także opłaty za telefon i energię. Mimo tych doświadczeń z jesieni 2010 roku, podejmując po zajściu w drugą ciążę, prowadzenie działalności gospodarczej po okresie zawieszenia, ponownie zadeklarowała wysoką podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. W toku postępowania sądowego ubezpieczona nie wykazała rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej. Mimo zawarcia trzech umów o współpracę z małżonkami S., nie wykazała też realnego wykonywania umów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych, w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, ukierunkowane na uzyskanie prawa do wypłaty świadczeń z ubezpieczeń społecznych od wysokiej podstawy wymiaru składek, były czynnościami dokonanymi dla pozoru, godzącymi w społeczny interes przeznaczenia środków pieniężnych z systemu ubezpieczeń społecznych

Jak wyżej wskazano, formalne zarejestrowanie działalności gospodarczej nie przesądza o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, gdyż decydujące znaczenie dla istnienia tego obowiązku ma faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej. Ubezpieczona, stanowczo, nie wykazała w toku postępowania faktycznego wykonywania takiej działalności.

Z powyższych względów, Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.